

Konstantin Paustovskij is dit jaar veertig jaar dood, maar zijn leven kan iedereen nog lezen. Al jaren staan in mijn proviandkast de zes gave Privédomein-deeltjes die samen de memoires van de Rus omvatten. Ooit gekocht op basis van één verhaal dat ik vijftien jaar geleden van hem las. In de uitverkoop, maar ook in de overtuiging dat het hier om het nooit eindigende grote jongensboek ging waar ik in goede en kwade dagen altijd naar uit zou kunnen kijken. Maar eindejaarslijstjes mogen nooit lichtzinnig worden opgevat, en daarom ben ik er nu toch al in beginnen te lezen. Daarvoor werd ik uiteraard gestraft. *Verre jaren*. Herinneringen aan het tsaristische Rusland is uit, waardoor er van de wonderlijke verhalen en observaties uit dat uitgestrekte land nog maar vijf deeltjes resten, die er eens zo nadrukkelijk om vragen gelezen te worden.